

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF – Selektivt gynnande av energiintensiva användare föreligger inte

- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte selektivt gynnar energiintensiva användare. För det första erhåller användarna ingen förmån som de inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden, då de driftsansvariga under sådana förhållanden hade varit tvungna att sälja el till marknadspriset och någon EEG-tilläggsavgift inte hade funnits. För det andra tillämpas det särskilda kompensationsystemet för energiintensiva användare, vilka är ensamma om att riskera att förlora internationell konkurrenskraft till följd av EEG-tilläggsavgifterna, på samma sätt för alla tillverkningsbranscher.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF – Stödet är under alla omständigheter förenligt med den inre marknaden

- Även om det särskilda kompensationsystemet skulle utgöra stöd är det, enligt reglerna om statligt stöd i artikel 107.3 b och c, med beaktande av gemenskapsintresset av att skydda miljö och klimat samtidigt som en varaktig och stabil ekonomi inom unionen säkerställs, uppenbart att det är förenligt med den inre marknaden.

---

**Talan väckt den 30 april 2014 – Drahtwerk St. Ingbert mot kommissionen**

**(Mål T-275/14)**

(2014/C 223/33)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter**

**Sökanden:** Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Tyskland), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Tyskland), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Tyskland), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) och Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

**Svarande:** Europeiska kommissionen

**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökandena har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensationsystemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget <sup>(1)</sup> skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

- Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökandena har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökandena.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

- Sökandena har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökandena hade getts möjlighet att yttra sig.

(<sup>1</sup>) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

---

**Talan väckt den 30 april 2014 – Flachglas Torgau m.fl. mot kommissionen**

**(Mål T-276/14)**

(2014/C 223/34)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter**

*Sökande:* Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Tyskland), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland) och Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

*Svarande:* Europeiska kommissionen

**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökandena gör gällande att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, eftersom de EEG-tilläggsavgifter som föreskrivs i lagen om företräde för förnybar energi (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) och den särskilda stödbestämmelsen inte innebär att statliga eller statligt kontrollerade medel garanteras. Samtliga åtgärder som kan omfattas av dessa bestämmelser har fastställts av kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland under det föregående förfarandet. Det fanns inte längre några oklarheter som kommissionen skulle vara tvungen att undanröja i ett förfarande i enlighet med artikel 108.2 FEUF, artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (<sup>1</sup>).